

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Küchlerové, Ph.D. a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce a): **M. Š.**

a

žalobkyně b): **J. Š.**

oba zastoupeni advokátem JUDr. Lukášem Slaninou
sídlem Plzeňská 3350/18, Praha

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

za účasti:

Povodí Labe, státní podnik

sídlem Víta Nejedlého 951/8, Slezské Předměstí, 500 03 Hradec

Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. ledna 2021, sp. zn. OÚPSŘ
316/2020 OSŘ, č. j. KÚLK 2683/2021 OSŘ,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, dne 29. 3. 2021, a pravomocně postoupenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 12. 4. 2021, domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2021, sp. zn. OÚPSŘ 316/2020 OSŘ, č. j. KÚLK 2683/2021 OSŘ. Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Turnov, stavebního úřadu, ze dne 31. 8. 2020, sp. zn. SÚ/1652/19/HDR, č. j. SU/20/4123/HAI (dále také jen „Prvoinstanční rozhodnutí“ či „Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“).
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), nařízeno vlastníkům stavby (žalobcům) odstranění stavby: „Zpevněné plochy, sloupky s dřevěnou výplní“ na ppč. XA (dále jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“).

II. Průběh řízení a obsah žaloby

3. V úvodu žaloby žalobci zrekapitulovali procesní průběh řízení před správními orgány obou stupňů, včetně řízení jemu předcházejícího, tj. řízení o dodatečném povolení stavby, neboť zejména tento v žalobě napadají.
4. Krajský soud tedy rovněž na tomto místě nejprve shrne průběh řízení před správními orgány, protože tento je klíčový pro následné právní hodnocení předmětné věci.

Průběh řízení o odstranění Stavby a řízení o jejím dodatečném povolení před správními orgány

5. Dne 23. 4. 2019 se ve smyslu § 133 a § 134 stavebního zákona konala na místě samém kontrolní prohlídka Předmětné stavby. Následně bylo oznámením ze dne 24. 4. 2019 zahájeno z moci úřední řízení o odstranění Předmětné stavby, která se nachází v nezastavěném území obce a nedisponuje příslušným veřejnoprávním aktem (byla tedy provedena bez rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem).
6. Dne 26. 8. 2019 obdržel Městský úřad v Turnově, stavební úřad, žádost žalobců o dodatečné povolení Stavby a s ohledem na tuto skutečnost došlo usnesením stavebního úřadu ze dne 28. 8. 2019, č. j. SU/19/4488/HAI, k přerušení řízení o odstranění Stavby.
7. V řízení o dodatečném povolení Stavby bylo předloženo stanovisko správce povodí, konkrétně stanovisko Povodí Labe, ze dne 30. 7. 2019, č. j. PLa/2019/025004, které bylo obsahově vydáno jako kladné, avšak s podmínkami. Předmětná stavba se totiž nachází ve vodním útvaru HSL_1930 Stebenka od pramene po ústí toku Jizera. Jednou z podmínek byla podmínka: *„Pro zajištění stability břehu, z důvodu zatížení zpevněnou plochou v nárazovém oblouku, požadujeme mezi zpevněnou plochou a hranicí pozemku koryta toku vybudovat těžký kamenný zához (z kamenů cca 100 – 200 kg) s polozapuštěnou kamennou patou (z kamenů cca 300 kg) ve sklonu svahu 1:2. Zpevněnou plochu požadujeme zabezpečit*

tak, aby při zvýšených povodňových průtocích nemohlo dojít k destrukci a následnému splavování do vodního toku.“

8. K žádosti o dodatečné povolení Stavby bylo dále předloženo závazné stanovisko dotčeného orgánu – Městského úřadu Turnov, odboru životního prostředí (dále také jen „orgán ochrany přírody a krajiny“), ze dne 15. 8. 2019, zn. OZP/19/2318/MAH. Předmětné stanovisko bylo vydáno jako nesouhlasné ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), tedy co do hodnocení zásahu do krajinného rázu. Stejně tak bylo vydáno ve své druhé části jako nesouhlasné podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť Stavbou došlo k zásahu do významného krajinného prvku (vodní tok Stebenka včetně údolní nivy).
9. S ohledem na negativní stanovisko dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody a krajiny, jak je popsáno výše, stavební úřad prvního stupně v řízení vedeném pod sp. zn. SÚ/4450/19/HDR vydal dne 12. 9. 2019 rozhodnutí, č. j. SU/19/4754/HAI, kterým zamítl žádost žalobců o dodatečné povolení Stavby. Proti uváděnému rozhodnutí podali žalobci včasné odvolání, jehož prostřednictvím napadali rovněž negativní závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny.
10. Negativní závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny bylo nadřízeným správním orgánem, tedy Krajským úřadem Libereckého kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu, co do posouzení zásahu Stavby do krajinného rázu ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny změněno z negativního na souhlasné. V další části, tj. v části posouzení Stavby ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a jejího zásahu do významného krajinného prvku bylo negativní stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny potvrzeno (rovněž dle názoru nadřízeného správního orgánu je důvodem nesouhlasu – negativního stanoviska – skutečnost, že realizací Stavby došlo k negativnímu zásahu do VKP vodního toku Stebenka a VKP niva tohoto vodního toku, Stavbou došlo k negativnímu ovlivnění ekologicko-stabilizačních funkcí VKP). Nadřízený správní orgán ve svém stanovisku mimo jiné konstatoval, že dle jeho názoru nejsou splněny podmínky plynoucí ze stanoviska Povodí Labe. Mimo jiné je vyloučeno, aby v daném místě došlo k realizaci jedné z podmínek stanoviska Povodí Labe, a to provedení těžkého kamenného záhozu, neboť v daném místě je evidován výskyt chráněného živočicha – mihule potoční. Negativní je však i umístění samotné Stavby na břehovou hranici vodního toku, neboť umístění Stavby samo o sobě je nevhodným zásahem do VKP niva vodního toku.
11. S ohledem na výše uvedené bylo v řízení o dodatečném povolení Stavby dne 15. 12. 2019 vydáno odvolacím správním orgánem (Krajským úřadem Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu) rozhodnutí, sp. zn. OÚPSŘ 273/2019 OSŘ, č. j. KÚLK 96164/2019 OSŘ, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a rozhodnutí Městského úřadu Turnov o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení Předmětné stavby bylo potvrzeno.
12. V návaznosti na výše uvedené bylo dne 27. 1. 2020 oznámeno pokračování v řízení o odstranění Stavby a dne 20. 2. 2020 bylo pod č. j. SU/20/924/HAI vydáno rozhodnutí, kterým bylo v souladu s § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona rozhodnuto o nařízení odstranění Předmětné stavby.

13. Proti uvedenému rozhodnutí podali žalobci odvolání. V odvolání uvedli, že s ohledem na obsah potvrzující části závazného stanoviska orgánem nadřízeným orgánu ochrany přírody a krajiny, tedy s ohledem na potvrzení negativního závazného stanoviska, co do zásahu do významného krajinného prvku, se opětovně obrátili na Povodí Labe s žádostí o nové stanovisko k dodatečnému povolení stavby s tím, nechť je vypuštěna podmínka realizace těžkého kamenného záhozu. Právě s odkazem na tuto nebylo dle názoru žalobců vydáno souhlasné závazné stanovisko stran zásahu do významného krajinného prvku ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Dále je obsahem odvolání žádost žalobců o vydání dodatečného povolení stavby, to vše s novou projektovou dokumentací vztahující se jak k žádosti o dodatečné povolení stavby, tak k žádosti o vydání nového stanoviska Povodí Labe.
14. K žádosti žalobců došlo ze strany Povodí Labe dne 10. 3. 2020, pod č. j. Pla/2020/006312, k vydání nového stanoviska správce povodí, které je v zásadě obsahově totožné s tím ze dne 30. 7. 2019, č. j. PLa/2019/025004, avšak byla vypuštěna výše citovaná podmínka požadavku realizace těžkého kamenného záhozu. Žalobci k žádosti, jak je již uvedeno výše, předložili novou (respektive upravenou původní) projektovou dokumentaci. K této uvádějí, že aby nezpůsobili silně negativní ovlivnění přírodního prostředí vodního toku nevhodným zásahem do VKP niva vodní tok, navrhuji odstranění stavby v pruhu 2 m od hranice pozemku parc. č. XB, čímž dojde k zajištění stavby proti případné destrukci a zabránění eventuálního splavení do vodního toku v případě zvýšených povodňových toků.
15. K výše uvedenému odvolání žalobců bylo rozhodnutí stavebního úřadu nařizující odstranění Stavby rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 5. 2020, sp. zn. 118/2020 OSŘ, č. j. KÚLK 35071/2020 OSŘ, zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu prvního stupně k dalšímu řízení. V rámci závazného právního názoru žalovaný uvedl, že: „*V rámci nového projednání věci bude stavební úřad pokračovat v řízení o odstranění stavebních úprav oplocení tím, že jej přeruší, a to z důvodu nové skutečnosti vzniklé v průběhu odvolacího řízení, kterou je nové stanovisko správce povodí ze dne 10. 3. 2020, nevyžadující úpravy koryta toku vlivem stavebního záměru. Dodatečné povolení již provedené části stavby a řádné povolení dosud neprovedené upravené (posunuté a zmenšené) části stavby dle upravené projektové dokumentace z února 2020 doložené v odvolacím řízení, projedná stavební úřad k žádosti odvolatelů, jejichž výsledek je pro řízení o odstranění Předmětné stavby předběžnou otázkou. Další průběh řízení, jakož i jeho výsledek, však odvolací orgán nemůže předjímat.*“
16. Dne 24. 7. 2020 bylo vydáno nové stanovisko Městského úřadu Turnov, odboru životního prostředí, zn. OZP/20/2327/MAH, které bylo vydáno k nové projektové dokumentaci stavby a s ohledem na skutečnost, že došlo ke změně stanoviska správce povodí (který již nepožaduje opevnění koryta Stebenky kamenným záhozem). I nadále byl vysloven požadavek nutnosti ochrany oblouku koryta vodního toku, který je částečně vymílán s předpokladem tvorby nátrže. Uváděné stanovisko tedy bylo opětovně vydáno jako nesouhlasné.
17. Dne 31. 8. 2020 je tedy opětovně vydáno Rozhodnutí o odstranění stavby správním orgánem prvního stupně, č. j. SU/20/4123/HAI, kterým je podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona v rozhodném znění nařízeno vlastníkům stavby (žalobcům) odstranění stavby: na ppč. XA.

18. Žalobci podávají odvolání, ve kterém napadají obsah posledně uváděného závazného stanoviska, tedy stanoviska Městského úřadu Turnov, odboru životního prostředí, zn. OZP/20/2327/MAH, ze dne 24. 7. 2020, se kterým nesouhlasí a uvádějí, že Stavba po předložení nové projektové dokumentace již neznámá zásah do VKP, jak plyne – dle jejich slov chybně – ze stanoviska. K odvolání žalobců se věci opětovně zabýval žalovaný, a to žalobou napadeným rozhodnutím.

Žalobní body

19. Žalobci **prvním žalobním bodem** napadali nezákonnost postupu správních orgánů obou stupňů. Z důvodu nezákonného postupu stavebních úřadů bylo zasaženo do jejich práv. Správní orgán totiž měl projednat – k žádosti žalobců vznesené v odvolání ze dne 3. 3. 2020 – novou žádost žalobců o dodatečné povolení stavby (to vše v souvislosti s novým závazným stanoviskem Povodí Labe). Stavební úřad prvního stupně v tomto postupoval nesprávně a nerespektoval pokyny odvolacího orgánu, neboť pokračoval v řízení o odstranění Stavby, aniž by předtím znovu rozhodl o jejím dodatečném povolení.
20. Výše uvedené souvisí rovněž s nesprávným postupem spočívajícím v tom, že stavební úřad prvního stupně vycházel v řízení o odstranění Stavby z nového stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny (závazné stanovisko ze dne 24. 7. 2020), ačkoli k tomu takové řízení není určeno. K novým stanoviskům (závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny ze dne 24. 7. 2020 a stanovisko Povodí Labe ze dne 10. 3. 2020) mělo být přihlédnuto v novém řízení o dodatečném povolení stavby, které žalobci iniciovali ve svém odvolání ze dne 3. 3. 2020 (jak je detailněji popsáno výše).
21. Žalovaný ve svém závazném právním názoru při zrušení v pořadí prvního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uvedl, že je zapotřebí se novými stanovisky a projektovou dokumentací zabývat jako předběžnou otázkou v řízení o odstranění stavby. Stavební úřad prvního stupně pochybil, protože nedošlo k zahájení nového řízení o odstranění stavby a uvedené řešil v rámci řízení o jejím odstranění. Bez ohledu na to, že obě tato řízení mají zcela jiný předmět.
22. S uvedeným souvisí i **druhý žalobní bod** rovněž napadající nezákonný postup žalovaného. Proti opakovanému (v pořadí druhému) Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o odstranění stavby podali žalobci opět odvolání, ve kterém napadali výlučně závěry závazného stanoviska ze dne 24. 7. 2020. Žalovaný však pochybil, neboť toto stanovisko postupem podle § 149 správního řádu nepředložil k posouzení nadřízenému dotčenému orgánu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

23. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém vyjádření doručeném krajskému soudu dne 25. 5. 2021, ve kterém navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. Zdůraznil, že v daném případě už bylo o žádosti žalobců o dodatečné povolení stavby pravomocně rozhodnuto, a tudíž se podle názoru žalovaného nemohl opětovně uplatnit postup podle § 129 odst. 2 stavebního zákona.
24. Dále uvedl, že stavební úřad v řízení o odstranění stavby ověřil, že nadále trvá překážka vyhovění potencionální opakované žádosti o dodatečné povolení Stavby v podobě negativního závazného stanoviska dotčeného orgánu ochrany přírody a krajiny. Stavební zákon situaci změny poměrů po zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby či opakované žádosti o dodatečné povolení stavby výslovně nijak neřeší, stavební úřad i

žalovaný proto museli postupovat podle teleologického výkladu ustanovení stavebního zákona o nařízení odstranění stavby podle § 129 stavebního zákona a podle obecných zásad správního řízení. V rámci tohoto postupu bylo ověřeno, že nadále trvá zásadní překážka bránící dodatečnému povolení Stavby v podobě zamítavého závazného stanoviska dotčeného orgánu. Takový postup byl jednak v souladu s § 2 odst. 3 správního řádu, podle kterého správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu dotýká, a navíc byl podle názoru žalovaného vstřícný vůči žalobcům.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

25. Osoba zúčastněná na řízení nepodala ve věci žádné písemné vyjádření.

V. Právní závěry krajského soudu

26. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
27. Krajský soud uvádí, že věc projednal a rozhodl o ní bez nařízení jednání, a to při splnění podmínek stanovených zákonem, neboť žalovaný i žalobci s tímto postupem krajského soudu souhlasili postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
28. Krajský soud předně připomíná, že v nyní projednávané věci je nutno terminologicky a věcně vymezit rozdíl mezi řízením o dodatečném povolení stavby a řízením o jejím odstranění. Obě tato řízení potom vycházejí z dikce § 129 stavebního zákona.
29. Nejvyšší správní soud se obsahovým rozdílem mezi uváděnými řízeními rovněž zabýval, posledně například ve svém rozsudku ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48, kde uvedl, že: *„Řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby jsou dvě samostatná správní řízení, v každém z nich proto stavební úřad zkoumá naplnění odlišných zákonných podmínek. Pro vydání rozhodnutí o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), je pak podstatné pouze to, zda uvedená stavba byla provedena bez rozhodnutí či opatření vyžadovaného stavebním úřadem a nebyla povolena ani dodatečně; naopak nejsou relevantní námitky, které měli žalobci směřovat do řízení o dodatečném povolení stavby (např. tvrzená dobrá víra při realizaci stavby nebo námitka, že stavba není v rozporu s veřejným zájmem).“*
30. Obecně potom dále platí, že řízení o odstranění stavby je řízením zahajovaným výhradně z úřední moci (a zároveň i z úřední povinnosti) stavebního úřadu; zjistí-li stavební úřad existenci „černé“ stavby, nemá na vybranou, jestli toto řízení zahájí nebo ne, ale musí tak učinit, a to neprodleně (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 As 96/2014-40). Naopak řízení o dodatečném povolení stavby je řízením návrhovým, jeho zahájení závisí zásadně na aktivitě stavebníka, tj. na podání jeho žádosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 2 As 166/2015-33). Na rozdíl od řízení o dodatečném povolení stavby (v němž se postupuje v první řadě podle § 109 - § 115 stavebního zákona), pro řízení o odstranění stavby stavební zákon nestanoví zvláštní procesní pravidla, kromě speciální úpravy okruhu účastníků řízení (odst. 10); uplatní se v něm tedy obecná pravidla správního řádu.

31. Protože na výsledku řízení o dodatečném povolení stavby závisí i výsledek řízení o odstranění stavby, lze v tom smyslu řízení o dodatečném povolení chápat jako řízení o předběžné otázce, i když nejde o zcela standardní situaci, vzhledem k tomu, že obě řízení vede tentýž stavební úřad (k tomu viz PRŮCHA, P., GREGOROVÁ, J. a kolektiv autorů: Stavební zákon praktický komentář, vydání první, Leges, Praha 2017, komentář k § 129).
32. Žalobci tedy vyvolali stav, kdy stavební úřad zamítl žádost o dodatečné povolení Stavby a žalobcům jako vlastníkům nařídil i její odstranění, nicméně dle názoru žalobců (který prezentují rovněž v žalobě) by vydání dodatečného povolení (nyní) nic nebránilo. Žalobci v odvolání ze dne 3. 3. 2020 zároveň podali žádost o nové rozhodnutí o dodatečné povolení Stavby ve smyslu § 101 správního řádu.
33. Spíše pro doplnění dále krajský soud připomíná, že ve vztahu k žádosti žalobců ze dne 3. 3. 2020 o nové rozhodnutí – rozhodnutí o dodatečném povolení Stavby nebrání překážka věci rozhodnuté ve smyslu § 48 správního řádu, neboť daná překážka se vztahuje jen na tzv. kladná rozhodnutí, tj. ta, jimiž bylo právo přiznáno, nebo povinnost uložena. V řízení o žádosti (o dodatečném povolení stavby), které vydaným rozhodnutím vyhověno nebylo, se o danou překážku nejedná. To je mj. zřejmé právě i z režimu § 101 písm. b) správního řádu, podle něhož je za zákonem stanovených podmínek možné novým rozhodnutím vyhovět žádosti, která byla pravomocně zamítnuta. K tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 6. 2008, č. j. 22 Ca 402/2007-24. Nicméně jistým filtrem ve vztahu k případným opakovaným nezpůsobilým žádostem je § 102 odst. 4 správního řádu, v němž se stanoví, že pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví.
34. Žalovaný však měl po podání prvního odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu prvního stupně o nařízení odstranění Stavby toto zamítnout a rozhodnutí potvrdit. Zrušení původního rozhodnutí o nařízení odstranění Stavby a vrácení věci k dalšímu řízení – ve kterém byla řešena i výše uvedená „nově“ vydaná závazná stanoviska - byl chybný.
35. Argumentace žalobců o tom, že mělo být rozhodnuto o jejich žádosti o nové rozhodnutí o dodatečném povolení stavby v samostatném řízení, kvůli kterému mělo být řízení o odstranění stavby (znovu) přerušeno, nemůže obstát. To lze dovodit ze společných ustanovení obsažených v ustanovení § 102 správního řádu, kdy konkrétně odst. 5 umožňuje v novém řízení podle § 101 s účinky od zahájení nového řízení nebo v průběhu nového řízení pozastavit vykonatelnost nebo jiné právní účinky původního rozhodnutí. Má-li se tak stát na žádost účastníka, užije se obdobně ustanovení § 95 odst. 4 a 5 správního řádu. Podle odst. 9 pak platí, že novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo § 101 písm. a) se původní rozhodnutí ruší; o tomto následku budou účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí; ustanovení § 99 platí obdobně. V ostatních případech nové rozhodnutí brání vykonatelnosti nebo jiným právním účinkům původního rozhodnutí; nejsou-li účinky nového rozhodnutí zřejmé z jeho obsahu, určí vliv na vykonatelnost nebo jiné právní účinky původního rozhodnutí správní orgán.
36. Z právní úpravy ve správním řádu tak jednoznačně plyne, že v případě podání žádosti podle § 101 písm. b) správního řádu je původní rozhodnutí pravomocně zamítající dodatečné povolení stavby pravomocné a vykonatelné až do okamžiku, kdy vydání nového rozhodnutí zabrání vykonatelnosti původního rozhodnutí. Z toho platí výjimka

jen tehdy, jestliže stavební úřad vedoucí nové řízení výslovně pozastaví vykonatelnost původního rozhodnutí již v průběhu takového řízení (k tomu srov. i např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2016, č. j. 45 A 30/2014-39).

37. V nyní projednávané věci tak stavební úřady obou stupňů při rozhodování o odstranění Stavby vycházely ze stavu, kdy žádost o její dodatečné povolení byla pravomocně zamítnuta. Byl tedy splněn jediný požadavek pro nařízení odstranění Stavby, jak plyne z již výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 368/2017-48.
38. S ohledem na vše výše uvedené se tedy dá konstatovat, že stavební úřady obou stupňů se dopustily v řízení o odstranění Předmětné stavby řady procesních chyb, v konečném důsledku tyto však nezpůsobily nezákonnost rozhodnutí o odstranění Stavby ani rozhodnutí žalovaného. Tyto procesní chyby nebyly způsobivé zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobců ve smyslu § 2 s. ř. s., neboť došlo k pravomocnému nařízení odstranění Stavby, ke které neexistovalo v době rozhodování stavebních úřadů obou stupňů kladné rozhodnutí Stavbu dodatečně povolující.
39. Jako chybný nelze posuzovat ani postup žalovaného, který k odvolání žalobců (v pořadí podané jako druhé) směřujícího do „nového“ závazného stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny ze dne 24. 7. 2020, toto nepředložil ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu nadřízenému dotčenému orgánu. Vzhledem k tomu, že uvedený podklad nebyl pro řízení o odstranění Stavby závazný, ba ani potřebný, nebylo na místě námitky proti němu směřující – které obsahově, stejně jako ono stanovisko, patří do řízení o dodatečném povolení stavby – vypořádávat.
40. Nad rámec výše uvedeného však krajský soud rovněž poznamenává, že procesně, ani věcně vzato, stavební úřad dosud nerozhodl o žádosti žalobců o vydání nového rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 3. 3. 2020 (potažmo ani o další vznesené ve druhém jejich odvolání proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby). O této žádosti je nutné rozhodnout, neboť i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2020, č. j. 9 As 207/2020 – 32, plyne, že: „*V řízení o dodatečném povolení stavby je možné vydat nové rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu. Takové nové rozhodnutí může při dodržení podmínek § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu sloužit jako důvod pro obnovu řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu.*“

VI. Závěr a náklady řízení

41. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.
43. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. listopadu 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu